{Bất cứ người chủ sở hữu vàng bạc nào không thực hiện nghĩa vụ về nó, vào Ngày Phục sinh, chúng sẽ được nấu chảy từ lửa

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: {Bất cứ người chủ sở hữu vàng bạc nào không thực hiện nghĩa vụ về nó, vào Ngày Phục sinh, chúng sẽ được nấu chảy từ lửa thành những tấm cho y và được nung nóng trong Hỏa Ngục, hông, trán và lưng của y sẽ bị tra tấn với chúng. Mỗi khi những tấm đó nguội đi, chúng sẽ được núng nóng trở lại. Và (y sẽ bị tra tấn như vậy) trong một ngày tương đương với năm mươi ngàn năm cho đến khi sự phán xét giữa đám bề tôi đã được hoàn tất và y nhìn thấy con đường của mình, đến Thiên Đàng hoặc Hỏa Ngục.} Có lời hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, còn lạc đà thì sao? Người nói: {Người chủ lạc đà cũng vậy, nếu không thực hiện nghĩa vụ của nó, đó là vắt sữa chúng (cho người nghèo) vào ngày chúng được lùa về, thì vào Ngày Phục Sinh, những con lạc đà đó sẽ được tập hợp lại, không thiếu một con nào trong số chúng. Chúng giẫm đạp y bằng chân của chúng và dùng miệng cắn y. Khi con đầu tiên đi ngang qua, con khác lại tiếp tục. Và (y sẽ bị tra tấn như vậy) trong một ngày tương đương với năm mươi ngàn năm cho đến khi sự phán xét giữa đám bề tôi đã được hoàn tất và y nhìn thấy con đường của mình, đến Thiên Đàng hoặc Hỏa Ngục.} Có lời hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, bò và cừu thì sao? Người nói: {Người chủ bò hoặc cừu cũng vậy, nếu không thực hiện nghĩa vụ về chúng, thì vào Ngày Phục Sinh, chúng sẽ được tập trung tại nơi trống trải, không thiếu mất một con nào, dù là con ốm, què, không có sừng, con tơ, chúng sẽ húc y bằng sừng của chúng và giẫm đạp y bằng móng guốc của chúng. Khi con đầu tiên đi ngang qua, con khác lại tiếp tục. Và (y sẽ bị tra tấn như vậy) trong một ngày tương đương với năm mươi ngàn năm cho đến khi sự phán xét giữa đám bề tôi đã được hoàn tất và y nhìn thấy con đường của mình, đến Thiên Đàng hoặc Hỏa Ngục.} Có lời hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, còn ngựa thì sao? Người nói: {Ngựa có ba loại: ngựa là tội lỗi cho con người, là vật che chắn cho con người, là phần thưởng cho con người. Đối với ngựa là tội lỗi cho con người, anh ta dùng chúng để phô trương giả tạo, kiêu ngạo và để gây khó khăn cho người Muslim, thì chúng sẽ là tội lỗi cho anh ta; đối với ngựa là vật che chắn cho anh ta, anh ta dùng chúng vì con đường của Allah, rồi không quên nghĩa vụ đối với chúng vì Allah, chúng là sự bảo vệ cho anh ta; và đối với ngựa là phần thưởng cho anh ta, một người đàn ông dùng chúng vì con đường của Allah cho những người Muslim. Trên đồng cỏ hay khu vườn, chúng ăn bất cứ thứ gì, anh ta đều được ghi cho ân phước tương ứng theo số lượng mà chúng đã ăn, theo số lượng phân và nước tiểu mà chúng thải ra, và anh ta được ghi cho ân phước khi chúng làm đứt dây buộc và chạy đi mất theo dấu vết và phân của chúng, và anh ta cũng được ghi cho ân phước nếu chủ nhân của chúng đi qua một con sông và chúng đã uống nước từ đó trong khi anh ta không có ý cho chúng uống, theo số lượng mà chúng đã uống.}

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Nabi cho biết về các loại tải sản và phần thưởng phạt cho những người không xuất Zakah vào Ngày Phục Sinh, bao gồm: Thứ nhất: Vàng, bạc và những thứ tương tự, chẳng hạn như của cải và hàng hóa buôn bán, là những thứ cần phải xuất Zakah nhưng không được thực hiện. Vì vậy, vào Ngày Phục Sinh, chúng sẽ được nấu chảy và đổ thành từng tấm rồi đốt lên trong lửa của Hoả Ngục, và chủ nhân của chúng sẽ bị tra tấn bằng những tấm nung nóng này, hông, trán và lưng của y sẽ bị chúng là (ủi) vào. Bất cứ khi nào chúng nguội đi, chúng sẽ lại được nung nóng. Và sự tra tấn này diễn ra trong suốt Ngày Phục Sinh, ngày mà thời gian của nó tương tương với năm mươi ngàn năm, cho đến khi Allah phán xét giữa các tạo vật, và họ sẽ biết địa điểm mình cư ngụ, Thiên Đàng hay Hỏa Ngục. Thứ hai: Chủ sở hữu những con lạc đà không xuất Zakah và thực hiện nghĩa vụ về chúng, bao gồm cả việc vắt sữa chúng cho những người nghèo lùa chúng vào chuồng, vì vậy vào Ngày Phục Sinh, những con lạc đà này được mang đến tất cả, đều là những con to béo, nhiều hơn số lượng ban đầu, và chủ nhân của chúng bị kéo căng ra cho chúng trên một mặt đất rộng, bằng phẳng, dùng chân giẫm đạp họ và dùng răng cắn họ, khi nào con này thực hiện xong thì con khác lại tiếp tục, cứ như thế, và các chủ nhân của chúng sẽ tiếp tục ở trong trạng thái đau khổ này trong suốt Ngày Phục Sinh, ngày mà thời gian của nó kéo dài năm mươi ngàn năm, cho đến khi Allah phán xét giữa đám bề tôi của Ngài, và họ sẽ biết mình sẽ biết địa điểm mình cư ngụ, Thiên Đàng hay Hỏa Ngục. Thứ ba: Chủ sở hữu bò và cừu - cừu và dê - không thực hiện nghĩa Zakah bắt buộc, vì vậy vào Ngày Phục Sinh, chúng được mang đến với số lượng như số lượng ban đầu, không thiếu con nào, và chủ nhân của chúng bị bắt nằm trên một mặt đất rộng, bằng phẳng, những con có sừng cong hoặc không có sừng hoặc chiếc sừng bị gãy, sẽ trở lại điểm hoàn hảo nó đâm vào người y bằng sừng chúng và chúng sẽ giập đạp y bằng gân guốc của chúng, và khi con này kết thúc thì con khác lại tiếp tục. Tình trạng đau khổ này sẽ tiếp tục trong suốt Ngày Phục Sinh, ngày mà thời gian của nó kéo dài năm mươi ngàn năm, cho đến khi Allah phán xét giữa đám bề tôi của Ngài, và họ sẽ biết địa điểm mình cư ngụ, Thiên Đàng hay Hỏa Ngục. Thứ tư: Về ngựa thì có ba loại: Thứ nhất: Đó là một gánh nặng đối với người chủ, nếu như anh ta dùng chúng để thể hiện việc phô trương giả tạo, kiêu ngạo và để gây chiến chống lại người của Islam. Thứ hai: Đó là vật che chắn cho người chủ, nếu anh ta dùng chúng cho con đường của Allah, sau đó đối xử tử tế với chúng và cung cấp cho chúng thức ăn đầy đủ và những thứ cần thiết, bao gồm cả việc để chúng làm giống. Thứ ba: Đó là phần thưởng dành cho anh ta, nếu anh ta dùng chúng để chuẩn bị cho người Muslim đi Jihad vì con đường của Allah, và khi chúng vẫn ở trên đồng cỏ để chăn thả chủ nhân của chúng sẽ được ghi cho ân phước theo số lượng những gì mà chúng đã ăn trên đồng cỏ, theo phân và nước tiểu của chúng, và ngay cải chúng làm đứt sợi dây buộc và chạy mất thì chủ nhân của chúng cũng được ân phước theo dấu vết và phân của chúng; và mỗi khi chủ nhân của chúng dắt chúng đi ngang qua sông và chúng đã uống nước từ con sông đó mặc dù chủ nhân của chúng không có ý dắt chúng đi uống nước từ nguồn sông đó, Allah cũng ghi cho y ân phước theo mức lượng nước mà chúng đã uống. Sau đó, Thiên Sứ của Allah được hỏi về con lừa liệu chúng có giống như ngựa không? Người nói: Không có gì được mặc khải xuống cho Người về nó ngoại trừ câu Kinh mang ý nghĩa tổng quát, nó nói chung cho tất cả các loại vâng phục và bất tuân. Đó là lời phán của Allah, Đấng Toàn Năng: {Vì vậy, bất cứ ai hành thiện dù việc thiện đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó. Và bất cứ ai làm việc xấu dù việc xấu đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.} [Chương 99 - Al-Zalzalah: 7, 8]. Vì vậy, ai sử dụng nó để vâng phục Allah thì sẽ thấy phần thưởng cho việc đó, và ai sự dụng nó vào việc không vâng lời Allah thì sẽ thấy hình phạt cho điều đó, và điều này bao hàm mọi hành động.

